

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Țurcan Anatolie, Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Popa Marin împreună cu condamnatul Bodi Vasile, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 17 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Bodi Vasile XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 21.05.2019 – 17.12.2020 (prima instanță);
2. 03.02.2020 – 14.04.2021 (instanța de recurs);
3. 20.07.2021 – 08.12.2021 (instanța de recurs în anulare).

Asupra admisibilității recursului în anulare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 17 decembrie 2020, Bodi Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 220 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Bodi Vasile, la 15.05.2019, aproximativ 11:00 min., cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor pct. 14 a „Regulamentului Circulației Rutiere”, (în continuare RCR) care indică că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanțe contraindicate conducerii, ce se află sub influența preparatelor medicamentoase care conduc la reducerea reacției”, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, intenționat s-a urcat la volanul automobilului de model „Nissan Patrol” cu n/î XXXXX, deplasându-se pe str. Petricani, mun. Chișinău, fiind stopat de către ofițerii de patrulare al INP al IGP a mun. Chișinău pentru verificarea actelor, prezentând suspiciuni de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus testării alcoolscopice cu Drager „7510” , unde s-a constatat

rezultatul de 0,60 mg/l, ceea ce conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, constituie stare de ebrietate cu grad avansat, ulterior Bodi Vasile a fost condus la sediul instituției Medico-Sanitare Publice Dispanserul Republican de Narcologie pentru examinare medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, unde conform procesului verbal nr. 5707 din 15.05.2019, în aerul expirat se conținea 0,75 mg/l de alcool, iar de la prelevarea analizelor biologice, ultimul a refuzat, fiind emisă concluzia REFUZ de examinare medicală și prelevarea probelor biologice.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Bodi Vasile în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal - *refuzul de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.*

2. Sentința a fost atacată cu recurs de către inculpatul Bodi Vasile, solicitând casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, invocând că: partea acuzării nu a reușit să prezinte suficiente probe ce ar confirma cu certitudine că a săvârșit infracțiunea imputată, probele care au constituit obiectul cercetării judecătorești infirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2021, a fost respins recursul declarat ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, stabilind inculpatului o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise, aceste împrejurări fiind constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de recurs a reținut că deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în fapta imputată, declarațiile acestuia din prima instanță reprezintă o modalitate de apărare, cu scopul de a fi exonerat de răspundere penală, deoarece acestea se combat prin probele administrate analizate în decizie, care demonstrează vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, cum ar fi:

- declarațiile martorilor Castraveț Nicolae, Baban Maxim, Bodi Olga;
- proces-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, întocmit la data 15.05.2019 (f.d.17);
- chitanță Drager alcotest 7510 din 15.05.2019 (f.d.8);
- proces-verbal nr. 5707 al examinării medicale de constatare a faptei de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 15.05.2019 (f.d.24);

Astfel, instanța de recurs cu privire la motivele comunicate de inculpatul Bodi Vasile, referitoare la faptul că nu cunoaște care era necesitatea prelevării

probelor biologice iar rezultatul testului Drager îl consideră ca o abatere electronică, sunt irelevante, or acesta putea să se folosească de dreptul de a da probe de sânge, el însă refuzând, fiind de acord doar cu prelevarea probei de urină.

4. Decizia instanței de recurs este atacată cu recurs în anulare de către avocatul Marin Popa împreună cu condamnatul Bodiu Vasile, care solicită casarea deciziei și a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat sau remiterea cauzei la rejudecare, invocând că:

- atât prima instanță cât și instanța de recurs a examinat unilateral probele acușării care sunt contradictorii între ele, fără a face trimitere la probele părții apărării;

- atât prima instanță cât și instanța de recurs au evitat să ia în calcul declarațiile lui Bodiu Vasile și a martorului Bodiu Olga;

- s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prin faptul că, prima instanță a refuzat de a cita în calitate de martor sau specialist pe medicul narcolog în vederea soluționării unor neclarități referitor la faptul că potrivit procesului – verbal privind examinarea stării de ebrietate și naturii ei din 15.05.2019 s-a constatat că proba urinei a fost prelevată și a arătat rezultat negativ și referitor la faptul că în urma testării a aerului expirat, aparatul Drager a indicat o concentrație mai mare decât la momentul stopării;

- la 11.09.2020 neconsumând alcool a solicitat pe propria răspundere efectuarea unui test alcooloscopic cu aparatul dragher la Dispensarul Narcologic, unde rezultatul ar fi arătat o concentrație de vapori în aerul expirat de 1,13mg/l de alcool. Tot atunci a contestat invocând dezacordul deoarece dânsul știind cu precizie că nu ar fi consumat alcool dar rezultatul se datorează din cauza bolii pe care o deține, unde potrivit raportului de constatare al aceluia-și organ de constatare Dispensarul Narcologic din str. Petru Rareș 32 mun. Chișinău, a fost emisă concluzia ca în sânge concentrația la alcool este de 0,00g/l, pe când potrivit procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 9003 din 11.09.2020, în aerul expirat ar fi avut o concentrație de vapori de alcool în volum de 1,13mg/l, cea ce a trezit acea confuzie reală că sa emis o eroare, adică un viciu fundamental în cadrul procedurii ar putea afecta hotărârea atacată, prin care Bodiu Vasile a fost condamnat ilegal, pentru o faptă care nu ar fi comisă;

- instanțele inferioare nu au combătut cu nimic argumentele și poziția părții apărării;

- au fost încălcate prevederile art. 19 Cod de procedură penală, art. 20 și 21 din Constituția RM, și art. 6, 13 CEDO care prevăd prezumția nevinovăției și desfășurarea procesului penal în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, în special accesul liber la justiție, consecință ce duce incontestabil la achitarea inculpatului pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

5. La recursul în anulare declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu cuprinde conținutul și motivele stipulate în art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală.

În acest sens, indică că recurentul solicitând casarea parțială a deciziei instanței de recurs, a invocat ca temei pentru declararea recursului în anulare și redeschiderea procesului, dezacordul cu aprecierea probelor, însă fără a argumenta în ce constă viciul fundamental, în sensul prevederilor art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, menționează că din conținutul recursului, rezultă că recurentul în loc să se refere și să motiveze pretensele încălcări esențiale, care obligatoriu urmau să se regăsească în recurs, s-a limitat doar la alegațiile invocate, solicitând achitarea.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 454 Cod de procedură penală, recursul în anulare se declară în termen de 6 luni de la data pronunțării deciziei.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs în anulare în termen.

Art. 453 Cod de procedură penală, prevede că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Conform pct. 44) art. 6 Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată reprezintă o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Cu referire la speța dată, Colegiul penal constată că în textul recursului, apărarea invocă dezacordul cu soluția de condamnare a inculpatului, criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele judecătorești.

Reieșind din argumentele de recurs examinate, Colegiul penal constată că criticile formulate de recurent au constituit obiect de examinare în cadrul instanței de recurs, care detaliat a argumentat(f.d. 174 – 179) aspectele care au fundamentat concluzia instanței cu privire la vinovăția inculpatului, soluția acesteia fiind legală și întemeiată, în acest sens, Colegiul penal indică că, condamnatul fiind audiat în prima instanță(f.d. 132), a recunoscut că a refuzat de la prelevarea probei de sânge.

De asemenea, cu privire la criticile recurentului, precum că în speță au fost încălcate drepturile inculpatului, prevăzute de art. 6, 13 CEDO, prin faptul că Bodi Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, Colegiul penal conchide că sunt neîntemeiate și constituie

opinia subiectivă a recurentului întemeiată primordial pe dezacordul cu soluția instanței de recurs, or, coraportând textul deciziei instanței de recurs contestate (f.d. 173-180), cu textul cererii de recurs ordinar (f.d. 195-205), se atestă o motivare amplă și detaliată a instanței de recurs asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, fără a fi admisă vreo omisiune sau eroare de drept ce ar afecta drepturile fundamentale ale condamnatului, motiv din care instanța de recurs în anulare nu identifică nici un temei justificativ de a interveni în decizia instanței de recurs sub aspectele contestate, or instanța de recurs corect a menținut soluția primei instanțe.

În acelaș context, Colegiul penal atestă că recurentul invocă în speță încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO, iar argumentele specificate de acesta în recursul în anulare, descrise și la pct. 4, a prezentei decizii, se referă la chestiuni asupra cărora instanțele de judecată deja s-au expus suficient de detaliat în hotărârile judecătorești contestate, și în ansamblu reprezintă o manifestare privind dezacordul cu aprecierea circumstanțelor speței și cu soluția finală adoptată legal de instanța de recurs prin hotărârea irevocabilă adoptată în prezenta speță, ce nu poate fi acceptat de instanța de recurs în anulare, or nu se confirmă încălcarea dreptului condamnatului Bodi Vasile la un proces echitabil sub aspectele invocate.

Totodată, Colegiul penal notează că argumentele invocate în recursul în anulare nu se încadrează în contextul conceptului de „viciu fundamental” și nu pot servi temei de casare a deciziei recurate.

Așadar, raportând argumentele invocate în recursul în anulare, descrise la pct. 4 al prezentei decizii, privind ilegalitatea deciziei instanței de recurs, Colegiul penal consideră că aceste motive țin de posibilitatea unei reaprecieri a stării de fapt, a circumstanțelor și probelor cauzei, ceea ce nu constituie un viciu fundamental și, în acest sens, temei de a casa decizia atacată, nu se constată.

Prin urmare, lucrul efectuat de către prima instanță și de instanța de recurs în această cauză este guvernat de principiul lucrului judecat (*res iudicata pro veritate habetur*) și pentru redeschiderea procesului, nu sunt prezente temeiurile prevăzute la art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană.

Colegiul constată că criticile invocate de recurent nu pot fi reținute ca încălcare a prevederilor art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, or, potrivit articolului dat, orice persoană are dreptul ca „cauza sa să fie judecată în mod echitabil”.

Totodată, Colegiul atestă că, dreptul la un proces echitabil, consfințit în art. 6 din Convenție, coroborat cu accesul liber la justiție și prezumția nevinovăției - drepturi fundamentale prevăzute în art. art. 20, 21 din Constituție, enunță preeminența principiului supremației dreptului.

Unul din elementele fundamentale ale preeminenței principiului supremației dreptului este garantarea securității raporturilor juridice, care înseamnă, că o soluție definitivă a oricărui litigiu, inclusiv de natură penală, nu trebuie rediscutată.

Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte în proces nu este în drept să solicite reluarea procesului de judecată în scopul unei noi soluționări a cauzei după ce hotărârea a devenit definitivă și irevocabilă, excepție făcând doar temeiurile prevăzute de lege.

Astfel, analizând materialele cauzei și decizia contestată, Colegiul penal nu constată viciu fundamental ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești devenite irevocabile.

Totodată, Colegiul penal mai invocă că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, “inter alia”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cauza *Brumărescu vs România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cauza *Bujnița vs Moldova*, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

7. În consecință, Colegiul penal constată că hotărârea contestată nu este afectată de un viciu fundamental, or instanța de recurs s-a expus motivat asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, prin urmare hotărârea judecătorească irevocabilă adoptată în această cauză penală este legală, iar recursul în anulare declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 456, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Popa Marin împreună cu condamnatul Bodi Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Bodi Vasile XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 februarie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie